

POD LUPO

NEKOČ je bila občina, baje tako razvita, da je imela svoj sedež v sosednji. Takrat so bile vse seje sklepčne, saj se v domači fari ni poznalo to, kar so ga odborniki polomili v sosednji. Postati pa je hotela večja, zato je požrla še tri druge občine in četrte polovico. Te so včasih gradile objekte družbenega standarda s proračunskimi sredstvi, sedaj pa ne gre nobena stvar več brez samoprispevka in žicanja v gospodarstvu. Občinska uprava bo zaradi tega dobila nove delovne pripomočke — svedre za vrtnanje fondov v gospodarstvu.

● Ker je občina postala tako velika, si je nabrala odbornikov, da jih je težko prešteti. Zlasti proti koncu sej in kadar je mandat podaljšan, jih vedno nekaj zmanjka. Časi se spreminjajo, skoraj tako hitro kot ustava; odborniki pa ne. Še vedno se ljubosumno pripravajo za vsak občinski dinar in kdor ima širša usta več dobi. Se manj pa se spreminjajo občani, enako radi hodijo na zbere volivcev. Razvoj gre pa kljub temu naprej; večji davki — manjša plača, črnograditelji so še vedno ostali črni, zato pa jim voda komaj kaplja in luč le utripuje. Zato imamo razvoj v komunalni hiter kot blisk. Na Celovški cesti vsak dan nova luknja, na to turistično zanimivost opozarja na začetku Šentvida napis: jame — cave — grotte, zaradi takšne konkurence je že upadel obisk Postojnske jame. Najhitreje pa bo zgrajena Pržanska cesta — vsak dan za eno lopato. Na Brodu in Tacnu pa pravijo občani, da so tisti, ki so v vojni rešili most čez Savo, storili gospodarsko škodo. Spomenik bo zaslužil tisti, ki bo prvi videl podvoz na Tacenski cesti, drugega pa tisti, ki bo videl podvoz na Drenikovi. Medvoščani pa so drugi kljukci, kar na tihem so si nabrali asfaltiranih cest, podvoz in rampe, da je veselje. Če bi imeli še kanalizacijo, nekaj stanovanjskih blokov, lekarno, če bi bili vsi črnograditelji legalizirani in če bi Donit dišal po vijolicah in bi Celuloza čistila Soro in bi v Sori še živele ribe in če bi bila na Klancu spet gostilna, če bi v Svobodi spet igrali in če bi imeli kak dober film, pa še če ne bi bilo dežja, da bi se lahko kopali, jim ne bi bilo nikdar žal, da so priključili Šiško.

● Družbeno-politično smo v zadnjem času dosegli velik razvoj. Kovčke dol, kovčke gor in spet imamo vse politične forume doma. Samo Socialistična zveza se ni udeležila preseljevanja, ampak je vztrajno vedrila in oblačila doma. Zaradi takšnega navala političnih forumov v domačo vas, je zmanjkalo pisarn, ker jih je občina oddala »Iskri«, še bolj pa primanjkuje kadrov. Zato bomo ob novem popisu premoženja,

morali opraviti tudi popis vseh upokoencev za bodoče člane izvršilnih odborov in komitejev. Samo pri mladini bo težko najti tako mlade upokoence.

● Gostinsko, turistično in obrtno se tudi razvijamo. Obrtnike celo izvažamo v druge občine. Ker pa je župan gostinec in je kovačeva kobila zmeraj bosa, imamo vedno manj poštenih oštarij, ampak samo bifeje. Oštirji pravijo, da je manj davka od bifejev in še argo juhice ne kuhajo več od lakote prestreljenim turistom. Kmetijsko turistično bomo usposobili Sveto Katarino. Avtohtoni črnograditelji na tem področju so zaradi zavarovanja svojega okolja izsilili sklep, da se neavtohtonom črnograditeljem ne dovoli več polepšati Polhovgrajskih Dolomitov. Kmete bomo orientirali na turistično smer, ker imamo kmetijskih pridelkov iz uvoza dovolj, turisti pa naravnost hlatajo za domačimi žganci in toplim vonjem hlevskega gnoja. Naj živi slovenska idila in prevžitkarski odnosi s kmetijsko pokojnino 250 dinarjev. Ker je vedno manj gostiln z domačo hrano in ker so Kranjci raje lačni kot pa žejni, je za to najbolje, da za preventivo organiziramo več klubov zdravljenih alihokolikov.

● Mi smo bogata občina, tako bogata, da smo zadnji poslali položnice davčnim zavezancem za plačilo prve in druge akontacije. Šišenski občan pa številke še dobro pogledal ni, ko je že dobil položnico za tretjo akontacijo. Tako smo bogati, da že celo leto lovimo tiste, ki neopravičeno bogatijo, kot pes svojo senco, pa najdemo samo one, ki se opravičeno bogatijo. Najbolj razvito in zvito pa je šišensko gospodarstvo. Za tovarno zdravil so že našli lek, samo pri tem je moral zboleti direktor, glavno je, da so vsi ostali zdravi. Imeli smo tudi štacuno, ki je uspešno prodajala avtomobile, pa smo veselo ustanovili tovarno avtomobilov — prvo pravo avtomobilsko tovarno v Šiški. Najprej so po francosko zginili rezervni deli, nato pa še tovarna. Stacuni, ki je prej prodajala avtomobile, smo dejali, naj se gre industrijo, sedaj iščemo, kdo jo bo saniral. Škoda, da izgube nočejo izginiti po francosko. Naše gospodarstvo se bo zaradi tega v obdobju, ki stoji pred nami, prvenstveno saniralo in tozdiralo. Podobno, kot se je zgodilo s podjetjem, ki je rabilo 80 milijonov kredita, pa ga ni dobilo, dokler se ni pritožilo k drugemu podjetju. To ga bo sedaj posaniralo za večkrat 80 milijončkov občinskega denarja.

● Pa še drugače smo bogati, čeprav nam manjka nekaj malega stanovanj, imamo pa solidarnostni sklad, iz katerega še ni nič priteklo, čeprav že nekaj časa teče vanj. Ker je v Šiški zidati drago, zato ni v Šiški zidati lepo. Lepše je pustiti urejena zemljišča prazna in načrte v koših, da bo še dražje. Škoda je, da noč in dan plačuje šišenski občan za kanalizacijo, vodarino in elektriko, denar pa teče ves drugam.

● Lepo bo v naši občini biti mlad, odkar imamo denar za šole in vrtnice. Zgradili bomo vrtnice za vse potrebe preteklosti. Prihodnost bo že prinesla, kak nova samoprispevek. Zato pa bomo imeli kmalu vse obvoznice in vpadnice — če teh ne, pa vsaj vsako leto tri nove rezervate, ki manj stanejo kot nova cesta, zato pa toliko bolj dražijo občine in gradbena podjetja, ki ne vedo več, kje zastaviti lopato.

● Kulturno pa smo tudi na taki višini, da smo že lahko uknili vse podoželske kinematografe in skoraj vse kulturniške skupine, zato pa smo dobili občinski praznik, ohranili fudbal klub v prvi ligi in razglasili, da je osemletno obvezno šolanje brezplačno. Potem smo pa od staršev pobirali samoprispevek za šole v naravi, za Čebelico, Cicibana, Kurirčka, Pionirčka in še kaj. Pa tudi občinski praznik ni bil kar tako. V Vodicah smo imeli razstavo živine, pred občinsko skupščino pa proslavo. Vreme je bilo bolj slabo, sicer pa je temu kriv Standard.

VII. ZLET POLETARCEV IN PČELICA VOJVODINE

DRAGI poletarci in pčelice, dragi gostje!

Veseli smo, da ste nas povabili na to lepo akcijo in da smo danes lahko med vami.

Želimo, da bi skupno preživeti dnevi ostali vsem v najlepšem in prijetnem spominu.

Vam vsem prinašamo prisrčne pozdrave slovenskih medvedkov in čebelic ter tabornikov in Vas vabimo, da nas tudi vi obiščete.

Hvala Vam in srečno!

S temi besedami, je čebelica Pečelin Sabrina iz taborniškega odreda »Dobre volje« iz Šiške pozdravila okoli 400 sovrstnikov in sovrstnic ter gostov na otvoritvi VII. Zleta poletarcev in pčelica (nazive uporabljajo v bratskih republikah za člane taborniške organizacije stare od 7—12 let) AP Vojvodine. Zlet se je pričel 21. junija v Andrevlju na Fruški gori. Slovensko delegacijo, ki je štela 12 članov je sestavljalo 10 medvedkov in čebelic iz Odreda »Dobre Volje«, ter vodji tov. Belinger Jernejka, članica IO ZTS in vodnik Konda Stane iz Odreda »Dobre volje«.

Program Zleta, ki je trajal od 21. 6. do 30. 6. je bil zelo pester. Vseboval je tekmovanja v taborniških veščinah, ročnih spretnostih, igrice z žogo, risanje risb na temo »Nije taj mesec baš tako daleko«, prometni kviz, filmske predstave, maškarado, taborni ogenj s programom in partizanski večer, kjer so vojvodinski borci, udeleženci NOB mladim tabornikom pripovedovali razne dogodke iz vojnih let. Okoli 350 mladih poslušalcev se jim je oddolžilo tako, da so jim ob koncu zborovsko zapeli »Bilečanko«, »Konjuh planinom« in še nekaj taborniških pesmi.

Slovenski MČ so se na tekmovanjih dobro odrezali. V izdelovanju zmajev so zasedli 2. mesto, v prometnem kvizu, ki je nosil naslov »Med dvema semaforjema« so bili prav tako drugi. V tekmovanju, ki je nosilo naziv »Izdelava patentov« so dobili specialno nagrado za izdelano leseno žlico in stojalo. Na maškaradi je medvedek Igor dobil prvo nagrado, za originalno masko, ki je nosila naziv »Ameriški turist z napako« in je požela obilo aplavza za originalnost in sprožila val smeha.

Ekipa medvedkov je bila proglašena za najboljši disciplinirano ekipo zleta. Ocenjevali so urejenost prostora v katerem so bivali, obnašanje pri jutranjem in večernem zboru, pri obrokih hrane, disciplino na tekmovanjih itd.

Zadnji dan sta bili slovenska in hrvatska delegacija gost novosadskega časopisa »Dnevnik«, ki jim je pripravil ogled svoje tiskarne, Novega Sada, Petrovaradinske trdnjave, ter jih pogostil s kosilom.

Na vprašanje, ali je udeležba na takih akcijah potrebna pa naj nam odgovori nekaj stavkov iz poslovnega govora čebelice Sabine ob zaključku zleta: . . . prijateljstva in poznanstva, sklenjena na tem srečanju so trdni temelji bratstva in enotnosti nas vseh, zato želimo, da se še večkrat srečamo na takih in podobnih akcijah«

Na koncu naj dodam, da so vojvodinski taborniki sprejeli povabilo naj se udeleže republiškega mnogoboja za MČ, ki bo v mesecu avgustu v Tolminu.

REPUBLIŠKI MNOGOBOJ ZA TABORNIKE IN TABORNICE

TEKMOVANJE je potekalo v dneh 22., 23. in 24. junija v Škofji Loki. Organizirala ga je komisija za tabornike in tabornice pri republiški konferenci ZTS. Tekmovanja so se udeležili zmagovalci področnih mnogobojev. Ljubljansko področje so zastopale 3 ekipe odreda »Dobre volje« iz Šiške in ena ekipa odreda »Bičkova skala« iz Bežigrada. Skupaj je tekmovalo 20 ekip v konkurenci in ena izven konkurence. Šiškarji so se zelo dobro odrezali, saj so v konkurenci starejših tabornikov zasedli prvo mesto, v konkurenci mlajših tabornikov drugo mesto, prav tako pa so bile druge tudi mlajše tabornice. Izven konkurence je tekmovala ženska ekipa iz odreda »Dobre volje« in je v kategoriji starejših tabornic dosegla rezultate, ki bi jo v konkurenci uvrstili na drugo mesto. V skupni uvrstitvi je zmagalo ljubljansko področje. Šiškarji pa so izdatno poskrbeli tudi za družabno življenje. Klubovci »Odreda Dobre volje« so pripravili v soboto zvečer lep taborni ogenj ob katerem se je zvrstil kulturno zabavni program, pri katerem so imeli glavno besedo zopet Šiškarji, ki so neumorno prepevali in uprizarjali skeče, ki so povzročali prave eksplozije smeha. Tekmovanje je bilo solidno pripravljeno, žal pa je izvedbo precej oviralo slabo vreme.